

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών (3. Saṃyutta
Nikāya)

1. Το βιβλίο με τους στίχους (1. Sagāthāvaggo)

1. Συνδεδεμένες ομιλίες με Θεότητες (1. Devatāsamyuttaṃ)

[SN 1.10-1.81, PTS 1.1-1.45]

PaliVerse

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών

1. Το βιβλίο με τους στίχους

Τιμή στον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο

Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών

Το βιβλίο με τους στίχους

1. Συνδεδεμένες ομιλίες με Θεότητες

1. Το κεφάλαιο για ένα καλάμι

1. Η ομιλία για τη διάβαση της πλημμύρας

1. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε κάποια θεότητα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Στεκόμενη στο πλάι, εκείνη η θεότητα είπε στον Ευλογημένο: «Πώς εσύ, αγαπητέ, διέβης τη νοητική πλημμύρα;» «Χωρίς να σταματώ, φίλε, χωρίς να αγωνίζομαι, διέβην τη νοητική πλημμύρα». «Πώς όμως εσύ, αγαπητέ, χωρίς να σταματάς, χωρίς να αγωνίζεσαι, διέβης τη νοητική πλημμύρα;» «Όταν, φίλε, σταματούσα, τότε βυθιζόμουν· όταν, φίλε, αγωνιζόμουν, τότε παρασυρόμουν. Έτσι, φίλε, χωρίς να σταματώ, χωρίς να αγωνίζομαι, διέβην τη νοητική πλημμύρα».

«Μετά από πολύ καιρό πράγματι βλέπω βραχμάνο που έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα·

χωρίς να σταματά, χωρίς να αγωνίζεται, αυτόν που έχει διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο». -

Αυτά είπε εκείνη η θεότητα. Ο Διδάσκαλος συμφώνησε. Τότε εκείνη η θεότητα - «Ο Διδάσκαλός μου συμφώνησε», αφού απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά της και εξαφανίστηκε ακριβώς εκεί.

2. Η ομιλία για την απελευθέρωση

2. Προέλευση στη Σαβάττχι. Τότε κάποια θεότητα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Στεκόμενη στο πλάι, εκείνη η θεότητα είπε στον Ευλογημένο:

«Γνωρίζεις εσύ, αγαπητέ, την απελευθέρωση, την πλήρη απελευθέρωση, την αποστασιοποίηση των όντων;»

«Γνωρίζω, φίλε, την απελευθέρωση, την πλήρη απελευθέρωση, την αποστασιοποίηση των όντων».

«Πώς όμως εσύ, αγαπητέ, γνωρίζεις την απελευθέρωση, την πλήρη απελευθέρωση, την αποστασιοποίηση των όντων;»

«Με την πλήρη εξάλειψη της απόλαυσης της ύπαρξης, με την εξάλειψη της αντίληψης και της συνείδησης, με την παύση και τη γαλήνη των αισθημάτων - έτσι, φίλε, γνωρίζω την απελευθέρωση, την πλήρη απελευθέρωση, την αποστασιοποίηση των όντων».

3. Η ομιλία για αυτό που οδηγείται

3. Προέλευση στη Σαβάττχι. Στεκόμενη στο πλάι, εκείνη η θεότητα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Η ζωή οδηγείται προς το τέλος, η διάρκειά της είναι σύντομη, για αυτόν που οδηγήθηκε στο γήρας δεν υπάρχει προστασία· βλέποντας αυτόν τον κίνδυνο στον θάνατο, ως κάνει κανείς αξιέπαινες πράξεις που φέρνουν ευτυχία».

«Η ζωή οδηγείται προς το τέλος, η διάρκειά της είναι σύντομη, για αυτόν που οδηγήθηκε στο γήρας δεν υπάρχει προστασία· βλέποντας αυτόν τον κίνδυνο στον θάνατο, ως εγκαταλείπει τα κοσμικά δελεάσματα, επιθυμώντας την ειρήνη».

4. Η ομιλία για το πέραςμα

4. Προέλευση στη Σαβάττχι. Στεκόμενη στο πλάι, εκείνη η θεότητα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Οι χρόνοι περνούν, οι νύχτες τρέχουν, οι φάσεις της ηλικίας σταδιακά εγκαταλείπουν· βλέποντας αυτόν τον κίνδυνο στον θάνατο, ως κάνει κανείς αξιέπαινες πράξεις που φέρνουν ευτυχία».

«Οι χρόνοι περνούν, οι νύχτες τρέχουν, οι φάσεις της ηλικίας σταδιακά εγκαταλείπουν· βλέποντας αυτόν τον κίνδυνο στον θάνατο, ως εγκαταλείπει τα κοσμικά δελεάσματα, επιθυμώντας την ειρήνη».

5. Η ομιλία για το πόσα πρέπει να κοπούν

5. Προέλευση στη Σαβάττχι. Στεκόμενη στο πλάι, εκείνη η θεότητα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Πόσα να κόψει, πόσα να εγκαταλείψει, πόσα επιπλέον να αναπτύξει· Πόσες προσκολλήσεις ξεπερνώντας ένας μοναχός, ονομάζεται διαβάτης των νοητικών πλημμυρών;»

«Πέντε να κόψει, πέντε να εγκαταλείψει, πέντε επιπλέον να αναπτύξει· Πέντε προσκολλήσεις ξεπερνώντας ένας μοναχός, ονομάζεται διαβάτης των νοητικών πλημμυρών.»

6. Η ομιλία για την εγρήγορση

6. Προέλευση στη Σαβάττχι. Στεκόμενη στο πλάι, εκείνη η θεότητα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Πόσα κοιμούνται στους ξύπνιους, πόσα ξυπνούν στους κοιμισμένους·
Με πόσα συλλέγει σκόνη, με πόσα εξαγνίζεται;»

«Πέντε κοιμούνται στους ξύπνιους, πέντε ξυπνούν στους κοιμισμένους·
Με πέντε συλλέγει σκόνη, με πέντε εξαγνίζεται.»

7. Η ομιλία για αυτό που δεν έχει κατανοηθεί

7. Προέλευση στη Σαβάττχι. Στεκόμενη στο πλάι, εκείνη η θεότητα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Αυτοί που δεν έχουν κατανοήσει τις διδασκαλίες, παρασύρονται στις διδαχές των άλλων·
κοιμισμένοι αυτοί δεν ξυπνούν, είναι καιρός για αυτούς να ξυπνήσουν».

«Αυτοί που έχουν κατανοήσει καλά τις διδασκαλίες, δεν παρασύρονται στις διδαχές των άλλων·
αυτοφωτισμένοι, πλήρως απελευθερωμένοι μέσω της τελικής γνώσης, βαδίζουν ομαλά στο ανώμαλο».

8. Η ομιλία για αυτό που έχει ξεχαστεί εντελώς

8. Προέλευση στη Σαβάττχι. Στεκόμενη στο πλάι, εκείνη η θεότητα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Αυτοί που έχουν ξεχάσει εντελώς τις διδασκαλίες, παρασύρονται στις διδαχές των άλλων·
κοιμισμένοι αυτοί δεν ξυπνούν, είναι καιρός για αυτούς να ξυπνήσουν».

«Αυτοί που δεν έχουν ξεχάσει τις διδασκαλίες, δεν παρασύρονται στις διδαχές των άλλων·
αυτοφωτισμένοι, πλήρως απελευθερωμένοι μέσω της τελικής γνώσης, βαδίζουν ομαλά στο ανώμαλο».

9. Η ομιλία για την επιθυμία για αλαζονεία

9. Προέλευση στη Σαβάττχι. Στεκόμενη στο πλάι, εκείνη η θεότητα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Για αυτόν που επιθυμεί την αλαζονεία δεν υπάρχει αυτοέλεγχος εδώ,
δεν υπάρχει σοφία για τον μη-αυτοσυγκεντρωμένο·
αυτός που διαμένει μόνος στο δάσος αμελής,
δεν θα διαβεί στην πέρα όχθη της επικράτειας του θανάτου».

«Έχοντας εγκαταλείψει την αλαζονεία, καλά αυτοσυγκεντρωμένος,
με καθαρό νου, πλήρως απελευθερωμένος παντού·
αυτός που διαμένει μόνος στο δάσος επιμελής,
αυτός θα διαβεί στην πέρα όχθη της επικράτειας του θανάτου».

10. Η ομιλία για το δάσος

10. Προέλευση στη Σαβάττχι. Στεκόμενη στο πλάι, εκείνη η θεότητα απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

«Αυτών που διαμένουν στο δάσος, ειρηνικών, ασκούμενων στην άγια ζωή·
αυτών που τρώνε ένα γεύμα, με τι η ομορφιά τους λάμπει;»

«Δεν θρηνούν για το παρελθόν, δεν λαχταρούν το μέλλον·
συντηρούνται με το παρόν, γι' αυτό η ομορφιά τους λάμπει».

«Με τη λαχτάρα για το μέλλον, με τον θρήνο για το παρελθόν·
με αυτά οι ανόητοι μαραίνονται, όπως πράσινο καλάμι κομμένο».

Το κεφάλαιο του καλαμιού είναι το πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Νοητική πλημμύρα, απελευθέρωση, αυτό που οδηγεί, περνούν, πόσα έκοψε και·
εγρήγορση, αυτοί που δεν κατανόησαν, αυτοί που ξέχασαν εντελώς, αυτός
που επιθυμεί αλαζονεία·
το δάσος είναι το δέκατο, γι' αυτό λέγεται το κεφάλαιο.

2. Το κεφάλαιο για τον κήπο της ευφροσύνης

1. Η ομιλία για τον κήπο της ευφροσύνης

11. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί». «Σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Κάποτε στο παρελθόν, μοναχοί, κάποια θεότητα που ανήκε στους Τριάντα Τρεις, στο δάσος Νάνταμα, περιτριγυρισμένη από πλήθος ουράνιων νυμφών, προικισμένη και εφοδιασμένη με τα πέντε θεϊκά είδη αισθησιακής ηδονής, απολαμβάνοντας τη ζωή, εκείνη τη στιγμή είπε αυτόν τον στίχο:

"Αυτοί δεν κατανοούν την ευτυχία, όσοι δεν βλέπουν το Νάνταμα·
την κατοικία των θεών-ανθρώπων, των ένδοξων Τριάντα Τριών".

Όταν αυτό ειπώθηκε, μοναχοί, κάποια θεότητα απάντησε σε εκείνη τη θεότητα με στίχο:

"Εσύ, ανόητε, δεν κατανοείς, όπως είναι τα λόγια των Αξίων·
παροδικές είναι όλες οι δραστηριότητες, έχουσες τη φύση της έγερσης και της παρακμής·
αφού εγείρονται, καταπαύουν, ο κατευνασμός τους είναι ευτυχία».

2. Η ομιλία για την ευχαρίστηση

12. Προέλευση στη Σαβάττχι. Στεκόμενη στο πλάι, εκείνη η θεότητα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Χαίρεται με τους γιους αυτός που έχει γιους,
αυτός που έχει αγγελάδες χαίρεται επίσης με τις αγγελάδες·

οι προσκολλήσεις είναι η χαρά του ανθρώπου,
διότι αυτός που είναι χωρίς προσκολλήσεις δεν χαίρεται.»

«Θλίβεται με τους γιους αυτός που έχει γιους,
αυτός που έχει αγελάδες θλίβεται επίσης με τις αγελάδες·
οι προσκολλήσεις είναι η θλίψη του ανθρώπου,
διότι αυτός που είναι χωρίς προσκολλήσεις δεν θλίβεται.»

3. Η ομιλία για το ότι δεν υπάρχει κάτι ίσο με έναν γιο

13. Προέλευση στη Σαβάττχι. Στεκόμενη στο πλάι, εκείνη η θεότητα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Δεν υπάρχει αγάπη ίση με αυτή για τον γιο, δεν υπάρχει πλούτος ίσος με τα βόδια·
δεν υπάρχει λάμψη ίση με τον ήλιο, η θάλασσα είναι η υπέρτατη λίμνη».

«Δεν υπάρχει αγάπη ίση με αυτή για τον εαυτό, δεν υπάρχει πλούτος ίσος με τα δημητριακά·
δεν υπάρχει λάμψη ίση με τη σοφία, η βροχή πράγματι είναι η υπέρτατη λίμνη».

4. Η ομιλία για την πολεμική κάστα

14. «Ο πολεμιστής είναι ο άριστος των δίποδων, το βόδι των τετράποδων.

Η νεαρή νύφη είναι η άριστη των συζύγων, και ο πρωτότοκος των γιων.»

«Ο Αυτοφωτισμένος είναι ο άριστος των δίποδων, το ευγενές άλογο των τετράποδων·

Η υπάκουη είναι η άριστη των συζύγων, και αυτός που υπακούει μεταξύ των γιων.»

5. Η ομιλία για τον ήχο

15. «Όταν ο μεσημεριανός χρόνος σταθεροποιείται, όταν τα πουλιά κάθονται ήσυχα,

το μεγάλο δάσος αντηχεί, αυτός ο φόβος μου έρχεται στον νου».

«Όταν ο μεσημεριανός χρόνος σταθεροποιείται, όταν τα πουλιά κάθονται ήσυχα,
το μεγάλο δάσος αντηχεί, αυτή η ευχαρίστηση μου έρχεται στον νου».

6. Η ομιλία για τον ύπνο και τον λήθαργο

16. «Ύπνος, λήθαργος, χασμουρητό, δυσαρέσκεια, νάρκη από το φαγητό.

Με αυτά δεν φωτίζεται η ευγενής οδός εδώ για τα έμβια όντα».

«Ύπνο, λήθαργο, χασμουρητό, δυσαρέσκεια, νάρκη από το φαγητό·
αποβάλλοντάς τα με ενεργητικότητα, η ευγενής οδός εξαγνίζεται».

7. Η ομιλία για το δύσκολο

17. «Δύσκολος και δυσυπόμονος, για τον άπειρο ο ασκητισμός.

Πολλοί εκεί οι περιορισμοί, όπου ο ανόητος βυθίζεται».

«Πόσες μέρες θα ασκούσε τον ασκητισμό, αν δεν συγκρατούσε τον νου;
Σε κάθε βήμα θα βυθιζόταν, ακολουθώντας την εξουσία των λογισμών».

«Όπως η χελώνα τα μέλη της στο δικό της καβούκι,
συγκεντρώνοντας ο μοναχός τους νοητικούς λογισμούς·
ανεξάρτητος, χωρίς να βλάπτει άλλον,
έχοντας επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, ας μην κατηγορεί κανέναν».

8. Η ομιλία για την ντροπή

18. «Ένας άνθρωπος που συγκρατείται από την ντροπή, υπάρχει κάποιος τέτοιος στον κόσμο;

Αυτός που αντιλαμβάνεται την κατηγορία, όπως ένα καλό άλογο το μαστίγιο;»

«Αυτοί που συγκρατούνται από την ντροπή είναι λίγοι, αυτοί που βαδίζουν πάντα με επίγνωση·
έχοντας φτάσει στο τέλος της δυστυχίας, βαδίζουν ομαλά στο ανώμαλο».

9. Η ομιλία για την καλύβα

19. «Μήπως δεν έχεις καλύβα, μήπως δεν έχεις φωλιά;
Μήπως δεν έχεις απογόνους, μήπως είσαι ελεύθερος από δεσμά;»

«Πράγματι δεν έχω καλύβα, πράγματι δεν έχω φωλιά·
Πράγματι δεν έχω απογόνους, πράγματι είμαι ελεύθερος από δεσμά».

«Τι εννοώ εγώ καλύβα, τι εννοώ για σένα φωλιά;
Τι εννοώ για σένα απογόνους, τι εννοώ εγώ δεσμά;»

«Τη μητέρα εννοείς καλύβα, τη σύζυγο εννοείς φωλιά·
Τους γιους εννοείς απογόνους, την επιθυμία μου εννοείς δεσμά».

«Καλό που δεν έχεις καλύβα, καλό που δεν έχεις φωλιά·
Καλό που δεν έχεις απογόνους, καλό που είσαι ελεύθερος από δεσμά».

10. Η ομιλία για τον Σαμίντι

20. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο μοναστήρι Ταπόντα. Τότε ο σεβάσμιος Σαμίντι, κοντά στο χάραμα της αυγής σηκώθηκε και πήγε στο Ταπόντα για να δροσίσει τα μέλη του. Αφού δρόσισε τα μέλη του στο Ταπόντα και βγήκε, στάθηκε με έναν μόνο χιτώνα στεγνώνοντας τα μέλη του. Τότε κάποια θεότητα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το Ταπόντα, πλησίασε τον σεβάσμιο Σαμίντι· αφού πλησίασε, στεκόμενη στον αέρα, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Σαμίντι με στίχο:

«Χωρίς να απολαύσεις ζητάς προσφερόμενη τροφή, μοναχέ, δεν ζητάς αφού απόλαυσες·

αφού απολαύσεις, μοναχέ, ζήτα προσφερόμενη τροφή, μη σε προσπεράσει ο χρόνος».

«Τον χρόνο εγώ δεν γνωρίζω, κρυμμένος ο χρόνος δεν φαίνεται·

γι' αυτό χωρίς να απολαύσω ζητώ προσφερόμενη τροφή, μη με προσπεράσει ο χρόνος».

Τότε εκείνη η θεότητα, αφού στάθηκε στη γη, είπε στον σεβάσμιο Σαμίντι: «Νέος εσύ, μοναχέ, αναχωρητής, νεανικός με κατάμαυρα μαλλιά, προικισμένος με ευλογημένη νεότητα, στην πρώτη περίοδο της ζωής, χωρίς να έχεις απολαύσει τις ηδονές. Απόλαυσε, μοναχέ, τις ανθρώπινες ηδονές· μην εγκαταλείψεις το ορατό εδώ και τώρα κυνηγώντας το μελλοντικό».

«Δεν εγκαταλείπω εγώ, φίλε, το ορατό εδώ και τώρα κυνηγώντας το μελλοντικό. Αλλά εγώ, φίλε, εγκαταλείπω το μελλοντικό κυνηγώντας το ορατό εδώ και τώρα. Διότι οι ηδονές, φίλε, έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως μελλοντικές, με πολλή δυστυχία, με πολύ άγχος· ο κίνδυνος σε αυτές είναι περισσότερος. Αυτή η Διδασκαλία είναι ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική, προσκαλώντας κάποιον να έλθει και να δει, οδηγώντας εμπρός, κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες».

«Και πώς, μοναχέ, οι ηδονές έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως μελλοντικές, με πολλή δυστυχία, με πολύ άγχος, ο κίνδυνος σε αυτές είναι περισσότερος; Πώς αυτή η Διδασκαλία είναι ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική, προσκαλώντας κάποιον να έλθει και να δει, οδηγώντας εμπρός, κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες;»

«Εγώ, φίλε, είμαι νέος, πρόσφατα αναχωρητής, μόλις ήρθα σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή. Δεν μπορώ να το εξηγήσω αναλυτικά. Αυτός ο Ευλογημένος, ο Άγιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, διαμένει στο Ρατζάγκαχα, στο μοναστήρι Ταπόντα. Αφού πλησιάσεις εκείνον τον Ευλογημένο, ρώτησέ τον αυτό το θέμα. Όπως σου απαντήσει ο Ευλογημένος, έτσι να το θυμάσαι».

«Δεν είναι εύκολο, μοναχέ, εκείνος ο Ευλογημένος να προσεγγιστεί από εμάς, περιτριγυρισμένος από άλλες θεότητες με μεγάλη επιρροή. Αν όμως εσύ, μοναχέ, αφού πλησιάσεις εκείνον τον Ευλογημένο, τον ρωτήσεις αυτό το θέμα, κι εμείς θα έρθουμε για να ακούσουμε τη Διδασκαλία». «Ναι, φίλε», απάντησε ο σεβάσμιος Σαμίντι σε εκείνη τη θεότητα και πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαμίντι είπε στον Ευλογημένο:

«Εδώ εγώ, σεβάσμιε κύριε, κοντά στο χάραμα της αυγής σηκώθηκα και πήγα στο Ταπόντα για να δροσίσω τα μέλη μου. Αφού δρόσισα τα μέλη μου στο Ταπόντα και βγήκα, στάθηκα με έναν μόνο χιτώνα στεγνώνοντας τα μέλη μου. Τότε, σεβάσμιε κύριε, κάποια θεότητα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το Ταπόντα, πλησίασε εμένα· αφού πλησίασε, στεκόμενη στον αέρα, μου απευθύνθηκε με αυτόν τον στίχο:

«Χωρίς να απολαύσεις ζητάς προσφερόμενη τροφή, μοναχέ, δεν ζητάς αφού απόλαυσες·

αφού απολαύσεις, μοναχέ, ζήτα προσφερόμενη τροφή, μη σε προσπεράσει ο χρόνος».

Όταν αυτό ειπώθηκε, εγώ, σεβάσμιε κύριε, απάντησα σε εκείνη τη θεότητα με στίχο:

«Τον χρόνο εγώ δεν γνωρίζω, κρυμμένος ο χρόνος δεν φαίνεται·
γι' αυτό χωρίς να απολαύσω ζητώ προσφερόμενη τροφή, μη με προσπεράσει ο
χρόνος».

Τότε, σεβάσμιε κύριε, εκείνη η θεότητα, αφού στάθηκε στη γη, μου είπε: "Νέος εσύ, μοναχέ, αναχωρητής, νεανικός με κατάμαυρα μαλλιά, προικισμένος με ευλογημένη νεότητα, στην πρώτη περίοδο της ζωής, χωρίς να έχεις απολαύσει τις ηδονές. Απόλαυσε, μοναχέ, τις ανθρώπινες ηδονές· μην εγκαταλείψεις το ορατό εδώ και τώρα κυνηγώντας το μελλοντικό".

Όταν αυτό ειπώθηκε, σεβάσμιε κύριε, είπα σε εκείνη τη θεότητα: "Εγώ όμως, φίλε, δεν εγκαταλείπω το ορατό εδώ και τώρα κυνηγώντας το μελλοντικό· αλλά εγώ, φίλε, εγκαταλείπω το μελλοντικό κυνηγώντας το ορατό εδώ και τώρα. Διότι οι ηδονές, φίλε, έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως μελλοντικές, με πολλή δυστυχία, με πολύ άγχος· ο κίνδυνος σε αυτές είναι περισσότερος. Αυτή η Διδασκαλία είναι ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική, προσκαλώντας κάποιον να έλθει και να δει, οδηγώντας εμπρός, κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες".

Όταν αυτό ειπώθηκε, σεβάσμιε κύριε, εκείνη η θεότητα μου είπε: "Και πώς, μοναχέ, οι ηδονές έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως μελλοντικές, με πολλή δυστυχία, με πολύ άγχος· ο κίνδυνος σε αυτές είναι περισσότερος; Πώς αυτή η Διδασκαλία είναι ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική, προσκαλώντας κάποιον να έλθει και να δει, οδηγώντας εμπρός, κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες;" Όταν αυτό ειπώθηκε, σεβάσμιε κύριε, είπα σε εκείνη τη θεότητα: "Εγώ, φίλε, είμαι νέος, πρόσφατα αναχωρητής, μόλις ήρθα σε αυτή τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή· δεν μπορώ να το εξηγήσω αναλυτικά. Αυτός ο Ευλογημένος, ο Άγιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, διαμένει στο Ρατζάγκαχα, στο μοναστήρι Ταπόντα. Αφού πλησιάσεις εκείνον τον Ευλογημένο, ρώτησέ τον αυτό το θέμα. Όπως σου απαντήσει ο Ευλογημένος, έτσι να το θυμάσαι".

Όταν αυτό ειπώθηκε, σεβάσμιε κύριε, εκείνη η θεότητα μου είπε: "Δεν είναι εύκολο, μοναχέ, για εμάς να πλησιάσουμε εκείνον τον Ευλογημένο, περιτριγυρισμένο από άλλες θεότητες με μεγάλη επιρροή. Αν όμως εσύ, μοναχέ, αφού πλησιάσεις εκείνον τον Ευλογημένο, τον ρωτήσεις αυτό το θέμα, κι εμείς θα έρθουμε για να ακούσουμε τη Διδασκαλία". Αν, σεβάσμιε κύριε, είναι αληθινά τα λόγια εκείνης της θεότητας, εκείνη η θεότητα είναι ακριβώς εδώ, όχι μακριά».

Όταν αυτό ειπώθηκε, εκείνη η θεότητα είπε στον σεβάσμιο Σαμίντι: «Ρώτησε, μοναχέ, ρώτησε, μοναχέ, ό,τι έχω επιτύχει».

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε σε εκείνη τη θεότητα με στίχους:

«Τα όντα έχουν αντίληψη του ονομαζόμενου, είναι εδραιωμένα στο
ονομαζόμενο·
μη κατανοώντας πλήρως το ονομαζόμενο, έρχονται υπό τον ζυγό του
θανάτου.

Κατανοώντας πλήρως όμως το ονομαζόμενο, δεν φαντάζεται αυτόν που ονομάζει·
διότι αυτό δεν υπάρχει για εκείνον, με το οποίο κάποιος θα τον κατηγορούσε,
αυτό δεν υπάρχει σε εκείνον·
αν κατανοείς, πες το, θεότητα».

«Δεν κατανοώ, σεβάσμιε κύριε, αναλυτικά το νόημα αυτού που ειπώθηκε συνοπτικά από τον Ευλογημένο. Καλώς, σεβάσμιε κύριε, ας μου μιλήσει ο Ευλογημένος έτσι ώστε να κατανοήσω αναλυτικά το νόημα αυτού που ειπώθηκε συνοπτικά από τον Ευλογημένο».

«Ίσος ή ανώτερος ή κατώτερος,
όποιος φαντάζεται, αυτός θα διαφωνούσε με αυτό·
μη κλονιζόμενος στις τρεις διακρίσεις,
ίσος ή ανώτερος δεν υπάρχει για εκείνον·
αν κατανοείς, πες το, θεότητα».

«Ούτε αυτού, σεβάσμιε κύριε, που ειπώθηκε συνοπτικά από τον Ευλογημένο κατανοώ αναλυτικά το νόημα. Καλώς, σεβάσμιε κύριε, ας μου μιλήσει ο Ευλογημένος έτσι ώστε να κατανοήσω αναλυτικά το νόημα αυτού που ειπώθηκε συνοπτικά από τον Ευλογημένο».

«Εγκατέλειψε τον όρο, δεν πήγε στην αλαζονεία, έκοψε την επιθυμία εδώ στη νοητικότητα και υλικότητα·
αυτόν με κομμένους τους νοητικούς κόμβους, χωρίς ταραχή, χωρίς επιθυμία, αναζητώντας δεν τον βρήκαν·
θεοί και άνθρωποι εδώ ή εκεί, στους παραδείσους ή σε όλες τις κατοικίες·
αν κατανοείς, πες το, θεότητα».

«Αυτού, σεβάσμιε κύριε, που ειπώθηκε συνοπτικά από τον Ευλογημένο κατανοώ έτσι αναλυτικά το νόημα:

Κακό να μην κάνει κανείς με τον λόγο ή με τον νου,
ή με το σώμα οτιδήποτε σε ολόκληρο τον κόσμο·
εγκαταλείποντας τις ηδονές, μνήμων και ενσυνείδητος,
να μην ακολουθεί τον πόνο που συνδέεται με το ανώφελο».

Το κεφάλαιο της Νανδάνα είναι το δεύτερο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Νανδάνα και χαίρεται επίσης, δεν υπάρχει ίσος με γιο και·
πολεμιστής και ηχώντας και, υπνηλία-λήθαργος και δύσκολο·
ντροπή, καλύβα ένατο, δέκατο ειπώθηκε με τον Σαμίντι.

3. Το κεφάλαιο για ένα ξίφος

1. Η ομιλία για το δόρυ

21. Προέλευση στη Σαβάττχι. Στεκόμενη στο πλάι, εκείνη η θεότητα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Σαν από ακόντιο χτυπημένος, σαν να καίγεται το κεφάλι του·
για την εγκατάλειψη του ηδονικού πάθους, μνήμων ο μοναχός ας
περιπλανιέται».

«Σαν από ακόντιο χτυπημένος, σαν να καίγεται το κεφάλι του·
για την εγκατάλειψη της άποψης περί ταυτότητας, μνήμων ο μοναχός ας
περιπλανιέται».

2. Η ομιλία για το άγγιγμα

- 22.** «Αυτόν που δεν αγγίζει δεν αγγίζει, και αυτόν που αγγίζει από εκεί αγγίζει·
για αυτό αυτόν που αγγίζει αγγίζει, αυτόν που βλάπτει τον αβλαβή».

«Όποιος βλάπτει έναν άνθρωπο αβλαβή,
αγνό άτομο χωρίς νοητική κηλίδα·
σε αυτόν ακριβώς τον αδαή επιστρέφει το κακό,
όπως λεπτοφυής σκόνη πεταμένη αντίθετα στον άνεμο».

3. Η ομιλία για τα πλεγμένα μαλλιά

- 23.** «Εσωτερικό πλέγμα, εξωτερικό πλέγμα, με πλέγμα μπλεγμένη η γενιά·
Αυτό εσένα, Γκόταμα, ρωτώ, ποιος θα ξεμπλέξει αυτό το πλέγμα;»

«Εδραιωμένος στην ηθική ο σοφός άνθρωπος, αναπτύσσοντας τη συνείδηση
και τη σοφία·
Ενεργητικός, συνετός μοναχός, αυτός θα ξεμπλέξει αυτό το πλέγμα.

«Αυτών στους οποίους η λαγνεία και το μίσος, και η άγνοια έχουν εξαλειφθεί·
Αυτοί που έχουν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, οι Άξιοι, αυτών έχει
ξεμπλεχτεί το πλέγμα.

«Όπου η νοητικότητα και η υλικότητα, παύουν εντελώς·
Η αισθητηριακή πρόσκρουση και η αντίληψη της υλικής μορφής, εδώ αυτό το
πλέγμα κόβεται».

4. Η ομιλία για τη συγκράτηση του νου

- 24.** «Από όπου κι αν συγκρατούσε τον νου,
δεν θα τον έφτανε η δυστυχία από εκεί·
αυτός που από παντού συγκρατεί τον νου,
αυτός από παντού απελευθερώνεται από τη δυστυχία».

«Δεν πρέπει από παντού να συγκρατεί τον νου,
όχι τον νου που έχει φτάσει σε κατάσταση αυτοσυγκράτησης·
από όπου κι αν προκύπτει το κακό,
από εκεί πρέπει να συγκρατεί τον νου».

5. Η ομιλία για τον Άξιο

- 25.** «Όποιος μοναχός είναι Άξιος, που έχει ολοκληρώσει το έργο του,
που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που φέρει το τελευταίο σώμα·
θα μπορούσε αυτός να πει "εγώ λέω",

θα μπορούσε αυτός να πει "σε μένα λένε";»

«Όποιος μοναχός είναι Άξιος, που έχει ολοκληρώσει το έργο του,
που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που φέρει το τελευταίο σώμα·
θα μπορούσε αυτός να πει "εγώ λέω",
θα μπορούσε αυτός να πει "σε μένα λένε".
γνωρίζοντας την κοινή ονομασία στον κόσμο, ο επιδέξιος,
αυτός θα μιλούσε μόνο με συμβατική έκφραση.»

«Όποιος μοναχός είναι Άξιος, που έχει ολοκληρώσει το έργο του,
που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που φέρει το τελευταίο σώμα·
μήπως άραγε αυτός ο μοναχός, προσεγγίζοντας την αλαζονεία,
θα μπορούσε να πει "εγώ λέω".
θα μπορούσε αυτός να πει "σε μένα λένε";»

«Για αυτόν που έχει εγκαταλείψει την αλαζονεία δεν υπάρχουν νοητικοί
κόμβοι,
όλοι οι νοητικοί κόμβοι της αλαζονείας έχουν διαλυθεί·
αυτός ο σοφός έχει υπερβεί τη φαντασίωση,
θα μπορούσε αυτός να πει "εγώ λέω".

«Θα μπορούσε αυτός να πει "σε μένα λένε".
γνωρίζοντας την κοινή ονομασία στον κόσμο, ο επιδέξιος·
αυτός θα μιλούσε μόνο με συμβατική έκφραση.»

6. Η ομιλία για το φως

- 26.** «Πόσα φώτα στον κόσμο, με τα οποία ο κόσμος φωτίζεται;
Ερχόμενοι να ρωτήσουμε τον Ευλογημένο, πώς να το γνωρίσουμε εμείς;»

«Τέσσερα φώτα στον κόσμο, πέμπτο εδώ δεν υπάρχει·
Την ημέρα λάμπει ο ήλιος, τη νύχτα φέγγει η σελήνη.

«Και η φωτιά μέρα και νύχτα, εδώ κι εκεί φωτίζει·
Ο Αυτοφωτισμένος είναι ο άριστος αυτών που λάμπουν, αυτή είναι η
ανυπέρβλητη λάμψη».

7. Η ομιλία για τη λίμνη

- 27.** «Από πού οι ροές επιστρέφουν, πού ο κύκλος των επαναγεννήσεων δεν
περιστρέφεται·
πού η νοητικότητα και η υλικότητα παύουν εντελώς;»

«Όπου το νερό και η γη, η θερμότητα και ο αέρας δεν βρίσκουν στήριγμα·
από εκεί οι ροές επιστρέφουν, εκεί ο κύκλος των επαναγεννήσεων δεν
περιστρέφεται·
εκεί η νοητικότητα και η υλικότητα παύουν εντελώς».

8. Η ομιλία για τον μεγάλο πλούτο

- 28.** «Με μεγάλο πλούτο, με μεγάλη περιουσία, ακόμη και οι πολεμιστές με

βασίλεια·
αλληλοεπιθυμούν, ακόρεστοι στις ηδονές.

«Ανάμεσα σε αυτούς που έχουν γεννηθεί με ανησυχία, που ακολουθούν το ρεύμα της ύπαρξης·
ποιοι εδώ εγκατέλειψαν την επιθυμία, ποιοι στον κόσμο είναι χωρίς ανησυχία;»

«Αφού εγκατέλειψαν την οικία, αναχωρητές, αφού εγκατέλειψαν γιο και ζώα·
αφού εγκατέλειψαν τη λαγνεία και το μίσος, και αφού απαλλάχθηκαν από την άγνοια·
αυτοί που έχουν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, οι Άξιοι, αυτοί στον κόσμο είναι χωρίς ανησυχία».

9. Η ομιλία για τους τέσσερις τροχούς

29. «Με τέσσερις τροχούς και εννέα θύρες, γεμάτο, συνδεδεμένο με απληστία·
γεννημένο στη λάσπη, μεγάλε ήρωα, πώς θα υπάρξει διέξοδος;»

«Αφού κόψει τη μνησικακία και τη δίψα, την επιθυμία και την κακόβουλη
απληστία·
ξεριζώνοντας την επιθυμία μαζί με τη ρίζα της, έτσι θα υπάρξει διέξοδος».

10. Η ομιλία για τα πόδια της αντιλόπης

30. «Αυτόν με πόδια σαν αντιλόπης, ισχνό, ήρωα, με λίγη τροφή, χωρίς απληστία·
λιοντάρι, μοναχικό, ελέφαντα, χωρίς προσδοκία για τις ηδονές·
πλησιάζοντας ρωτάμε, πώς απελευθερώνεται κανείς από τη δυστυχία;»

«Πέντε είδη αισθησιακής ηδονής στον κόσμο, με τον νου ως έκτο, έχουν
διακηρυχθεί·
εδώ την επιθυμία απαλλάσσοντας, έτσι απελευθερώνεται κανείς από τη
δυστυχία.»

Το κεφάλαιο του δόρατος είναι το τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Με ακόντιο, αγγίζει και επίσης, πλέγμα, νοητικό εμπόδιο·
με τον Άξιο, φως, λίμνες, με τον πολύ πλούσιο και·
με τέσσερις τροχούς ένατο, με πόδια αντιλόπης αυτά τα δέκα.

4. Το κεφάλαιο για την ομάδα Σατούλαπα

1. Η ομιλία για τους αγαθούς

31. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε πολλές θεότητες από την ομάδα των Σατουλλαπακάγικα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκαν στο πλάι. Στεκόμενη στο πλάι, μια θεότητα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Με τους αγαθούς μόνο να συναναστρέφesai, με τους αγαθούς να κάνεις φιλία·
γνωρίζοντας την Άριστη Διδασκαλία των αγαθών, γίνεται κανείς καλύτερος, όχι χειρότερος.»

Τότε μια άλλη θεότητα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Με τους αγαθούς μόνο να συναναστρέφesai, με τους αγαθούς να κάνεις φιλία·
γνωρίζοντας την Άριστη Διδασκαλία των αγαθών, αποκτάται σοφία, όχι από αλλού.»

Τότε μια άλλη θεότητα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Με τους αγαθούς μόνο να συναναστρέφesai, με τους αγαθούς να κάνεις φιλία·
γνωρίζοντας την Άριστη Διδασκαλία των αγαθών, δεν θρηνεί κανείς ανάμεσα στους θρηνούντες.»

Τότε μια άλλη θεότητα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Με τους αγαθούς μόνο να συναναστρέφesai, με τους αγαθούς να κάνεις φιλία·
γνωρίζοντας την Άριστη Διδασκαλία των αγαθών, λάμπει κανείς ανάμεσα στους συγγενείς.»

Τότε μια άλλη θεότητα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Με τους αγαθούς μόνο να συναναστρέφesai, με τους αγαθούς να κάνεις φιλία·
γνωρίζοντας την Άριστη Διδασκαλία των αγαθών, τα όντα πηγαίνουν σε καλό προορισμό.»

Τότε μια άλλη θεότητα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Με τους αγαθούς μόνο να συναναστρέφesai, με τους αγαθούς να κάνεις φιλία·
γνωρίζοντας την Άριστη Διδασκαλία των αγαθών, τα όντα παραμένουν σε διαρκή ευτυχία.»

Τότε μια άλλη θεότητα είπε στον Ευλογημένο: «Ποιανού άραγε, Ευλογημένε, είναι καλά ειπωμένο;» Όλων σας είναι καλά ειπωμένο κατά μία έννοια, αλλά ακούστε και εμένα:

«Με τους αγαθούς μόνο να συναναστρέφesai, με τους αγαθούς να κάνεις φιλία·
γνωρίζοντας την Άριστη Διδασκαλία των αγαθών, απελευθερώνεται κανείς από κάθε δυστυχία.»

Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Ευχαριστημένες εκείνες οι θεότητες, αφού απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθαν κρατώντας τον στα δεξιά τους και εξαφανίστηκαν ακριβώς εκεί.

2. Η ομιλία για την τσιγκουνιά

32. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε πολλές θεότητες από την ομάδα των Σατουλλαπακάγικα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκαν στο πλάι. Στεκόμενη στο πλάι, μια θεότητα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Εξαιτίας της τσιγκουνιάς και της αμέλειας, έτσι η δωρεά δεν δίνεται· από αυτόν που επιθυμεί αξιέπαινη πράξη, πρέπει να δίνεται από αυτόν που γνωρίζει».

Τότε μια άλλη θεότητα είπε αυτούς τους στίχους κοντά στον Ευλογημένο:

«Αυτό ακριβώς που φοβούμενος δεν δίνει ο τσιγκούνης, αυτό ακριβώς είναι ο φόβος για αυτόν που δεν δίνει·
η πείνα και η δίψα, την οποία φοβάται ο τσιγκούνης·
αυτή ακριβώς αγγίζει τον αδαή, σε αυτόν τον κόσμο και στον άλλο.

«Για αυτό, αφού απομακρύνει την τσιγκουνιά, ας δίνει δωρεά αυτός που υπερνικά τον ρύπο·
οι αξιέπαινες πράξεις στον μεταθανάτιο κόσμο, γίνονται υποστήριξη για τα έμβια όντα».

Τότε μια άλλη θεότητα είπε αυτούς τους στίχους κοντά στον Ευλογημένο:

«Αυτοί δεν πεθαίνουν μεταξύ των νεκρών, όπως συνταξιδιώτες στο δρόμο·
αυτοί που δίνουν από τα λίγα, αυτή είναι η αιώνια αρχή.

«Κάποιοι δίνουν από τα λίγα, κάποιοι με πολλά δεν δίνουν·
η προσφορά που δίνεται από τα λίγα, μετριέται ίση με χίλια».

Τότε μια άλλη θεότητα είπε αυτούς τους στίχους κοντά στον Ευλογημένο:

«Αυτών που δίνουν το δυσκολοδώρητο, που κάνουν τη δυσκολοκατόρθωτη πράξη·
οι μη αγαθοί δεν μιμούνται, η αρχή των αγαθών είναι δυσκολοακολουθήτη.

«Για αυτό των αγαθών και των μη αγαθών, διαφορετικός είναι ο προορισμός από εδώ·
οι μη αγαθοί πηγαίνουν στην κόλαση, οι αγαθοί είναι κατευθυνόμενοι στον ευδαιμονικό κόσμο».

Τότε μια άλλη θεότητα είπε αυτό στον Ευλογημένο: «Ποιανού άραγε, Ευλογημένε, είναι καλά ειπωμένο;»

«Όλων σας είναι καλά ειπωμένο κατά μία έννοια· αλλά ακούστε και εμένα:

«Αυτός που ακολουθεί τη Διδασκαλία, ακόμη και αν ζει συλλέγοντας σπόρους, και συντηρεί τη σύζυγο, δίνοντας από τα λίγα·
εκατό χιλιάδες που θυσιάζουν χιλιάδες,

ούτε ένα κλάσμα δεν αξίζουν αυτού του είδους».

Τότε μια άλλη θεότητα απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

«Πώς αυτή η θυσία απέραντη και εξυψωμένη,
δεν ισούται σε αξία με αυτό που δόθηκε δίκαια;
Πώς εκατό χιλιάδες που θυσιάζουν χιλιάδες,
ούτε ένα κλάσμα δεν αξίζουν αυτού του είδους».

«Κάποιοι δίνουν εδραιωμένοι στο άδικο,
αφού έκοψαν, αφού σκότωσαν και αφού προκάλεσαν θλίψη·
εκείνη η προσφορά με δακρυσμένα πρόσωπα, με τιμωρία,
δεν ισούται σε αξία με αυτό που δόθηκε δίκαια.

Έτσι εκατό χιλιάδες που θυσιάζουν χιλιάδες,
ούτε ένα κλάσμα δεν αξίζουν αυτού του είδους».

3. Η ομιλία για το καλό

33. Προέλευση στη Σαβάττι. Τότε πολλές θεότητες από την ομάδα των Σατουλλαπακάγικα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκαν στο πλάι. Στεκόμενη στο πλάι, μια θεότητα εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο κοντά στον Ευλογημένο:

«Καλή είναι πράγματι, αγαπητέ, η δωρεά·
εξαιτίας της τσιγκουνιάς και της αμέλειας, έτσι η δωρεά δεν δίνεται·
από αυτόν που επιθυμεί αξιέπαινη πράξη, πρέπει να δίνεται από αυτόν που γνωρίζει».

Τότε μια άλλη θεότητα εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο κοντά στον Ευλογημένο:

«Καλή είναι πράγματι, αγαπητέ, η δωρεά·
αλλά και από τα λίγα είναι καλή η δωρεά».

«Κάποιοι δίνουν από τα λίγα, κάποιοι με πολλά δεν δίνουν·
η προσφορά που δίνεται από τα λίγα, μετριέται ίση με χίλια».

Τότε μια άλλη θεότητα εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο κοντά στον Ευλογημένο:

«Καλή είναι πράγματι, αγαπητέ, η δωρεά· και από τα λίγα είναι καλή η δωρεά·
αλλά και με πίστη είναι καλή η δωρεά».

«Η δωρεά και η μάχη λένε ότι είναι όμοιες,
ακόμη και λίγοι όντας νικούν πολλούς·
αν κάποιος με πίστη δίνει ακόμη και λίγα,
γι' αυτό ακριβώς αυτός γίνεται ευτυχισμένος στην επόμενη ζωή».

Τότε μια άλλη θεότητα εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο κοντά στον Ευλογημένο:

«Καλή είναι πράγματι, αγαπητέ, η δωρεά· και από τα λίγα είναι καλή η δωρεά· και με πίστη είναι καλή η δωρεά· αλλά και από νόμιμα αποκτημένα είναι καλή η δωρεά».

«Όποιος δίνει δωρεά από νόμιμα αποκτημένα, ένα ον από αυτά που αποκτήθηκαν με εργασία και ενεργητικότητα· αυτός υπερβαίνοντας τον ποταμό Βεταρανί του Γιάμα, φτάνει ο θνητός σε θεϊκές θέσεις».

Τότε μια άλλη θεότητα εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο κοντά στον Ευλογημένο:

«Καλή είναι πράγματι, αγαπητέ, η δωρεά· και από τα λίγα είναι καλή η δωρεά· και με πίστη είναι καλή η δωρεά· από νόμιμα αποκτημένα επίσης καλή είναι η δωρεά· αλλά και με διάκριση η δωρεά επίσης καλή είναι η δωρεά».

«Η δωρεά με διάκριση είναι επαινεμένη από τον Καλότυχο, αυτοί που είναι άξιοι προσφορών εδώ στον κόσμο των ζωντανών· σε αυτούς τα δοσμένα έχουν μεγάλο καρπό, όπως σπόροι σπαρμένοι σε καλό χωράφι».

Τότε μια άλλη θεότητα εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο κοντά στον Ευλογημένο:

«Καλή είναι πράγματι, αγαπητέ, η δωρεά· και από τα λίγα είναι καλή η δωρεά· και με πίστη είναι καλή η δωρεά· από νόμιμα αποκτημένα επίσης καλή είναι η δωρεά· με διάκριση η δωρεά επίσης καλή είναι η δωρεά· αλλά και ο αυτοέλεγχος απέναντι στα έμβια όντα είναι καλός».

«Αυτός που περπατά χωρίς να βλάπτει τα έμβια όντα, από φόβο κατηγορίας από άλλους δεν κάνουν κακό· τον δειλό επαινούν, όχι τον γενναίο εκεί, διότι οι αγαθοί από φόβο δεν κάνουν κακό».

Τότε μια άλλη θεότητα είπε στον Ευλογημένο: «Ποιανού άραγε, Ευλογημένε, είναι καλά ειπωμένο;»

«Όλων σας είναι καλά ειπωμένο κατά μία έννοια, αλλά ακούστε και εμένα:

«Η δωρεά με πίστη είναι πολλαπλώς επαινεμένη, αλλά από τη δωρεά η κατάσταση της Διδασκαλίας είναι καλύτερη· διότι στο παρελθόν και σε παλαιότερους χρόνους οι αγαθοί, με σοφία έφτασαν στο Νιμπάνα».

4. Η ομιλία για το «δεν υπάρχουν»

34. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε πολλές θεότητες από την ομάδα των Σατουλλαπακάγικα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκαν στο πλάι. Στεκόμενη στο πλάι, μια θεότητα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Δεν υπάρχουν μόνιμες ηδονές μεταξύ των ανθρώπων,
υπάρχουν εδώ επιθυμητά πράγματα στα οποία είναι δέσμιος·
σε αυτά αμελής, τη μη-επιστροφή,
δεν φτάνει ο άνθρωπος από την επικράτεια του θανάτου.»

«Γεννημένη από την επιθυμία η δυστυχία, γεννημένος από την επιθυμία ο πόνος·
με την απομάκρυνση της επιθυμίας, η απομάκρυνση της δυστυχίας·
με την απομάκρυνση της δυστυχίας, η απομάκρυνση του πόνου.»

«Δεν είναι ηδονές τα ποικίλα πράγματα στον κόσμο,
το πάθος για σκέψεις είναι η ηδονή του ανθρώπου·
τα ποικίλα πράγματα παραμένουν έτσι ακριβώς στον κόσμο,
αλλά εδώ οι σοφοί απομακρύνουν την επιθυμία.

«Ας εγκαταλείψει την οργή, ας απαρνηθεί την αλαζονεία,
ας υπερβεί κάθε νοητικό δεσμό·
αυτόν που δεν προσκολλάται στη νοητικότητα και υλικότητα,
τον μη κατέχοντα τίποτα, δεν τον ακολουθούν οι πόνοι.

«Εγκατέλειψε τον όρο, δεν πήγε στην αλαζονεία,
έκοψε την επιθυμία εδώ στη νοητικότητα και υλικότητα·
αυτόν με κομμένους τους νοητικούς κόμβους, χωρίς ταραχή, χωρίς επιθυμία,
αναζητώντας δεν τον βρήκαν·
θεοί και άνθρωποι εδώ ή εκεί,
στους παραδείσους ή σε όλες τις κατοικίες.»

«Αν πράγματι δεν είδαν αυτόν τον έτσι απελευθερωμένο,
θεοί και άνθρωποι εδώ ή εκεί·
τον ύψιστο μεταξύ των ανθρώπων, αυτόν που πράττει για το καλό των ανθρώπων,
όσοι τον προσκυνούν, αυτοί είναι αξιέπαινοι.»

«Άξιοι επαίνου είναι επίσης εκείνοι οι μοναχοί,
που προσκυνούν αυτόν τον πραγματικά απελευθερωμένο·
έχοντας γνωρίσει τη Διδασκαλία, έχοντας εγκαταλείψει τη σκεπτικιστική αμφιβολία,
αυτοί που έχουν υπερβεί την προσκόλληση είναι επίσης εκείνοι οι μοναχοί».

5. Η ομιλία για αυτούς που ψάχνουν σφάλματα

35. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε πολλές θεότητες με σκοπό την εύρεση σφάλματος, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, στάθηκαν στον αέρα. Στεκόμενη στον αέρα, μια θεότητα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Αυτός που παρουσιάζει τον εαυτό του διαφορετικά από ό,τι είναι·
εξαπατώντας, σαν απατεώνας, αυτό που απολαμβάνει είναι κλεμμένο.

Ό,τι κάνει κανείς, αυτό ας λέει· ό,τι δεν κάνει, αυτό ας μην λέει·
αυτόν που δεν κάνει αλλά μιλάει, οι σοφοί τον αναγνωρίζουν πλήρως».

«Δεν είναι μόνο με το να μιλάει κανείς, ή μόνο με το να ακούει·
δυνατό να ακολουθήσει αυτή την πρακτική που είναι σταθερή·
με την οποία οι σοφοί απελευθερώνονται, οι διαλογιστές, από τα δεσμά του
Μάρα.

Οι σοφοί πράγματι δεν κάνουν έτσι, έχοντας γνωρίσει τον τρόπο του κόσμου·
έχοντας γνωρίσει, οι σοφοί κατασβέστηκαν, έχοντας διαβεί την προσκόλληση
στον κόσμο».

Τότε εκείνες οι θεότητες, αφού στάθηκαν στη γη, αφού έπεσαν με το κεφάλι τους στα πόδια του Ευλογημένου, είπαν στον Ευλογημένο: «Ένα σφάλμα μας κατέλαβε, σεβάσμιε κύριε, σαν αδαείς, σαν συγχυσμένες, σαν φαύλες, που νομίσαμε ότι μπορούσαμε να προσβάλουμε τον Ευλογημένο. Ας δεχθεί ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, το σφάλμα μας ως σφάλμα, για αυτοσυγκράτηση στο μέλλον». Τότε ο Ευλογημένος εκδήλωσε ένα χαμόγελο. Τότε εκείνες οι θεότητες, δυσανεσχημένες ακόμη περισσότερο, ανέβηκαν στον αέρα. Μια θεότητα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Αυτόν που ομολογεί το σφάλμα του, αν κάποιος δεν το δέχεται·
με εκνευρισμό μέσα του, βαρυνόμενος από μίσος, αυτός δίνει την έχθρα πάνω
του».

«Αν δεν υπήρχε σφάλμα, αν δεν υπήρχε εδώ παράπτωμα·
οι έχθρες δεν θα καταλάγιαζαν, με τι θα ήταν κανείς επιδέξιος εδώ;»

«Ποιανού τα σφάλματα δεν υπάρχουν, ποιος δεν έχει παράπτωμα·
ποιος δεν περιπίπτει σε σύγχυση, και ποιος είναι σοφός, πάντα μνήμων;»

«Του Τατχάγκατα, του Βούδα, αυτού που συμπονά όλα τα όντα·
αυτού τα σφάλματα δεν υπάρχουν, αυτός δεν έχει παράπτωμα·
αυτός δεν περιπίπτει σε σύγχυση, αυτός πράγματι είναι ο σοφός, πάντα
μνήμων».

«Αυτόν που ομολογεί το σφάλμα του, αν κάποιος δεν το δέχεται·
Αυτός που έχει εκνευρισμό μέσα του, που θεωρεί το μίσος βαρύ, αυτός
δεσμεύει την έχθρα·
Εκείνη την έχθρα δεν την απολαμβάνω, δέχομαι την ομολογία σας».

6. Η ομιλία για την πίστη

36. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε πολλές θεότητες από την ομάδα των Σατουλλαπακάγικα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκαν στο πλάι. Στεκόμενη στο πλάι, μια θεότητα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Η πίστη γίνεται σύντροφος του ανθρώπου,
αν δεν παραμένει στην απιστία·
φήμη και δόξα γίνονται δικά του,
και πηγαίνει στον παράδεισο αφήνοντας το σώμα.»

Τότε μια άλλη θεότητα είπε αυτούς τους στίχους κοντά στον Ευλογημένο:

«Ας εγκαταλείψει την οργή, ας απαρνηθεί την αλαζονεία,
ας υπερβεί κάθε νοητικό δεσμό·
αυτόν που δεν προσκολλάται στη νοητικότητα και υλικότητα,
τον μη κατέχοντα τίποτα, δεν τον ακολουθούν οι προσκολλήσεις.»

«Στην αμέλεια αφοσιώνονται οι ανόητοι, οι άφρονες άνθρωποι·
αλλά ο ευφυής την επιμέλεια προστατεύει σαν τον ανώτερο θησαυρό.

«Μην αφοσιώνεστε στην αμέλεια, μήτε στην οικειότητα με την ηδονική
τέρψη·
διότι ο επιμελής που διαλογίζεται, φτάνει στην υπέρτατη ευδαιμονία.»

7. Η ομιλία για τον κατάλληλο χρόνο

37. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Σάκκα, στην Καπιλαβάττχου, στο Μεγάλο Δάσος, με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, περίπου πεντακόσιους μοναχούς, όλοι τους Άξιοι· και από δέκα κοσμικά συστήματα θεότητες ως επί το πλείστον είχαν συγκεντρωθεί για να δουν τον Ευλογημένο και την Κοινότητα των μοναχών. Τότε σε τέσσερις θεότητες που ανήκαν στις Αγνές Διαμονές ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτός ο Ευλογημένος διαμένει στους Σάκκα, στην Καπιλαβάττχου, στο Μεγάλο Δάσος, με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, περίπου πεντακόσιους μοναχούς, όλοι τους Άξιοι· και από δέκα κοσμικά συστήματα θεότητες ως επί το πλείστον είχαν συγκεντρωθεί για να δουν τον Ευλογημένο και την Κοινότητα των μοναχών. Γιατί να μην πάμε κι εμείς προς τον Ευλογημένο· αφού πλησιάσουμε, να πούμε ο καθένας έναν στίχο κοντά στον Ευλογημένο».

Τότε εκείνες οι θεότητες - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκαν από τους θεούς των Αγνών Διαμονών και εμφανίστηκαν μπροστά στον Ευλογημένο. Τότε εκείνες οι θεότητες, αφού απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, στάθηκαν στο πλάι. Στεκόμενη στο πλάι, μια θεότητα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Μεγάλη συνάθροιση στο άγριο δάσος, σύνολα θεών έχουν συγκεντρωθεί·
ήρθαμε σε αυτή τη συνάθροιση της Διδασκαλίας, για να δούμε την αήττητη
Κοινότητα».

Τότε μια άλλη θεότητα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Εκεί οι μοναχοί συγκεντρώθηκαν, έκαναν τη συνείδησή τους ευθεία·
Όπως ηνίοχος κρατώντας τα ηνία, οι σοφοί προστατεύουν τις ικανότητές τους».

Τότε μια άλλη θεότητα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Αφού έκοψαν τον πάσσαλο, αφού έκοψαν τον μοχλό, αφού ξερίζωσαν την
πύλη, χωρίς λαχτάρα·
Αυτοί περιφέρονται αγνοί, άσπιλοι, με όραση, καλά δαμασμένοι, νεαροί
ελέφαντες».

Τότε μια άλλη θεότητα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Όποιοι έχουν καταφύγει στον Βούδα ως καταφύγιο, αυτοί δεν θα πάνε στο
επίπεδο αθλιότητας·
Αφού εγκαταλείψουν το ανθρώπινο σώμα, θα συμπληρώσουν το σύνολο των
θεών».

8. Η ομιλία για την αγκίδα

38. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο πάρκο ελαφιών Μαντακούτσι. Εκείνη την περίοδο το πόδι του Ευλογημένου είχε τρυπηθεί από αγκάθι. Έντονα αισθήματα συνέβαιναν στον Ευλογημένο, σωματικά αισθήματα οδυνηρά, έντονα, σκληρά, δριμέα, δυσάρεστα, μη ευχάριστα· αυτά ο Ευλογημένος, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, υπέμενε χωρίς να ταλαιπωρείται. Τότε ο Ευλογημένος, αφού έστρωσε τον διπλό χιτώνα διπλωμένο στα τέσσερα, ξάπλωσε στη δεξιά πλευρά σε στάση λιονταριού, με το ένα πόδι πάνω στο άλλο, μνήμων και με πλήρη επίγνωση.

Τότε επτακόσιες θεότητες από την ομάδα των Σατουλλαπακάγικα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το Μαντακούτσι, πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκαν στο πλάι. Στεκόμενη στο πλάι, μια θεότητα εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο κοντά στον Ευλογημένο: «Πράγματι ελέφαντας, κύριε, είναι ο ασκητής Γκόταμα· και με τη φύση ελέφанта τα σωματικά αισθήματα που εγέρθηκαν, οδυνηρά, έντονα, σκληρά, δριμέα, δυσάρεστα, μη ευχάριστα, μνήμων και με πλήρη επίγνωση υπομένει χωρίς να ταλαιπωρείται».

Τότε μια άλλη θεότητα εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο κοντά στον Ευλογημένο: «Πράγματι λιοντάρι, κύριε, είναι ο ασκητής Γκόταμα· και με τη φύση λιονταριού τα σωματικά αισθήματα που εγέρθηκαν, οδυνηρά, έντονα, σκληρά, δριμέα, δυσάρεστα, μη ευχάριστα, μνήμων και με πλήρη επίγνωση υπομένει χωρίς να ταλαιπωρείται».

Τότε μια άλλη θεότητα εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο κοντά στον Ευλογημένο: «Πράγματι ευγενές άλογο, κύριε, είναι ο ασκητής Γκόταμα· και με τη φύση ευγενούς αλόγου τα σωματικά αισθήματα που εγέρθηκαν, οδυνηρά, έντονα, σκληρά, δριμέα, δυσάρεστα, μη ευχάριστα, μνήμων και με πλήρη επίγνωση υπομένει χωρίς να ταλαιπωρείται».

Τότε μια άλλη θεότητα εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο κοντά στον Ευλογημένο: «Πράγματι ταύρος, κύριε, είναι ο ασκητής Γκόταμα· και με τη φύση ταύρου τα σωματικά αισθήματα που εγέρθηκαν, οδυνηρά, έντονα, σκληρά, δριμέα, δυσάρεστα, μη ευχάριστα, μνήμων και με πλήρη επίγνωση υπομένει χωρίς να ταλαιπωρείται».

Τότε μια άλλη θεότητα εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο κοντά στον Ευλογημένο: «Πράγματι υποζύγιο, κύριε, είναι ο ασκητής Γκόταμα· και με τη φύση υποζυγίου τα σωματικά αισθήματα που εγέρθηκαν, οδυνηρά, έντονα, σκληρά, δριμέα, δυσάρεστα, μη ευχάριστα, μνήμων και με πλήρη επίγνωση υπομένει χωρίς να ταλαιπωρείται».

Τότε μια άλλη θεότητα εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο κοντά στον Ευλογημένο: «Πράγματι δαμασμένος, κύριε, είναι ο ασκητής Γκόταμα· και με τη φύση δαμασμένου τα σωματικά αισθήματα που εγέρθηκαν, οδυνηρά, έντονα, σκληρά, δριμέα, δυσάρεστα, μη ευχάριστα, μνήμων και με πλήρη επίγνωση υπομένει χωρίς να ταλαιπωρείται».

Τότε μια άλλη θεότητα εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο κοντά στον Ευλογημένο: «Δες την αυτοσυγκέντρωση καλά αναπτυγμένη και τη συνείδηση καλά απελευθερωμένη, ούτε κλίνουσα προς τα εμπρός ούτε κλίνουσα προς τα πίσω ούτε καταπιεσμένη με προσπάθεια και εμποδισμένη. Όποιος νομίζει ότι πρέπει να ξεπεράσει έναν τέτοιο άνδρα-ελέφαντα, άνδρα-λιοντάρι, άνδρα-ευγενές άλογο, άνδρα-ταύρο, άνδρα-υποζύγιο, άνδρα-δαμασμένο, τι άλλο θα μπορούσε να είναι αυτό παρά έλλειψη ενόρασης;»

«Οι βραχμάνοι που κατέχουν τις πέντε Βέδες, ασκώντας αυστηρό ασκητισμό για εκατό χρόνια· και ο νους τους δεν είναι πλήρως απελευθερωμένος, κατώτερης φύσης αυτοί δεν φτάνουν στην πέρα όχθη.

«Κυριευμένοι από επιθυμία, δεσμευμένοι σε ασκητικές πρακτικές και ηθική, ασκώντας σκληρό ασκητισμό για εκατό χρόνια· και ο νους τους δεν είναι πλήρως απελευθερωμένος, κατώτερης φύσης αυτοί δεν φτάνουν στην πέρα όχθη.

«Για αυτόν που επιθυμεί την αλαζονεία δεν υπάρχει αυτοέλεγχος εδώ, δεν υπάρχει σοφία για τον μη-αυτοσυγκεντρωμένο· αυτός που διαμένει μόνος στο δάσος αμελής, δεν θα διαβεί στην πέρα όχθη της επικράτειας του θανάτου».

«Έχοντας εγκαταλείψει την αλαζονεία, καλά αυτοσυγκεντρωμένος, με καθαρό νου, πλήρως απελευθερωμένος παντού· αυτός που διαμένει μόνος στο δάσος επιμελής, αυτός θα διαβεί στην πέρα όχθη της επικράτειας του θανάτου».

9. Η πρώτη ομιλία για την κόρη του Παντζούνα

39. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Βεσάλι, στο Μεγάλο Δάσος, στην Αίθουσα με το Αετωματικό Στέγαστρο. Τότε η Κοκανάντα, κόρη του Πατζούννα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας

ολόκληρο το Μεγάλο Δάσος, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Στεκόμενη στο πλάι, εκείνη η θεότητα, η Κοκανάντα, κόρη του Πατζούννα, είπε αυτούς τους στίχους κοντά στον Ευλογημένο:

«Αυτόν που διαμένει στο δάσος της Βεσάλι, τον κορυφαίο των όντων, τον Αυτοφωτισμένο·
εγώ η Κοκανάντα προσκυνώ, η Κοκανάντα, κόρη του Πατζούννα.

Πριν είχα μόνο ακούσει, η Διδασκαλία κατανοήθηκε από αυτόν που έχει οφθαλμούς·
τώρα εγώ η ίδια γνωρίζω αυτοπροσώπως, καθώς ο σοφός, ο Καλότυχος, διδάσκει.

Όσοι άφρονες περιφέρονται επικρίνοντας την ευγενή Διδασκαλία·
πηγαίνουν στη φρικτή Ρορούβα, βιώνουν πόνο για μακρύ χρόνο.

Όσοι όμως στην ευγενή Διδασκαλία είναι προικισμένοι με υπομονή και γαλήνη·
αφού εγκαταλείψουν το ανθρώπινο σώμα, θα συμπληρώσουν το σύνολο των θεών».

10. Η ομιλία για τη δεύτερη κόρη του Παντζούννα

40. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Βεσάλι, στο Μεγάλο Δάσος, στην Αίθουσα με το Αετωματικό Στέγαστρο. Τότε η Τσουλακοκανάντα, κόρη του Πατζούννα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το Μεγάλο Δάσος, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Στεκόμενη στο πλάι, εκείνη η θεότητα, η Τσουλακοκανάντα, κόρη του Πατζούννα, είπε αυτούς τους στίχους κοντά στον Ευλογημένο:

«Εδώ ήλθε με λαμπρότητα αστραπής, η Κοκανάντα, κόρη του Πατζούννα·
προσκυνώντας τον Βούδα και τη Διδασκαλία, είπε αυτούς τους στίχους γεμάτους νόημα.

«Αν και θα μπορούσα να το αναλύσω με πολλούς τρόπους, τέτοια είναι η Διδασκαλία·
θα πω συνοπτικά το νόημα, όσο έχω κατανοήσει με τον νου.

Κακό να μην κάνει κανείς με τον λόγο ή με τον νου,
ή με το σώμα οτιδήποτε σε ολόκληρο τον κόσμο·
εγκαταλείποντας τις ηδονές, μνήμων και ενσυνείδητος,
να μην ακολουθεί τον πόνο που συνδέεται με το ανώφελο».

Το κεφάλαιο της ομάδας Σατουλλαπακαγίκα είναι το τέταρτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Με τους αγαθούς, η τσιγκούνα, καλώς, οι μη ειρηνικοί με σκοπό την εύρεση σφάλματος·

η πίστη, ο κατάλληλος χρόνος, το κομματάκι, και οι δύο κόρες του Πατζούννα.

5. Το κεφάλαιο για τον φλεγόμενο

1. Η ομιλία για τον φλεγόμενο

41. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε κάποια θεότητα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Στεκόμενη στο πλάι, εκείνη η θεότητα είπε αυτούς τους στίχους κοντά στον Ευλογημένο:

«Σε σπίτι που καίγεται, όποιο δοχείο βγάζει κανείς έξω·
αυτό γίνεται για το όφελός του, όχι αυτό που καίγεται εκεί.

Έτσι ο κόσμος φλέγεται, από το γήρας και τον θάνατο·
ας βγάζει έξω με δωρεά· το δοσμένο είναι καλά βγαλμένο.

Το δοσμένο φέρνει καρπό ευτυχίας· το μη δοσμένο δεν είναι έτσι·
κλέφτες αρπάζουν, βασιλιάδες, φωτιά καίει, χάνεται.

Και στο τέλος εγκαταλείπει το σώμα μαζί με τις κτήσεις·
γνωρίζοντας αυτό ο ευφυής, ας απολαμβάνει και ας δίνει·
αφού δώσει και απολαύσει σύμφωνα με τη δύναμή του·
ακατηγόρητος πηγαίνει στον ουράνιο τόπο.»

2. Η ομιλία για το τι δίνοντας

42. «Τι δίνοντας δίνει κανείς δύναμη, τι δίνοντας δίνει ομορφιά;
Τι δίνοντας δίνει ευτυχία, τι δίνοντας δίνει όραση;
Και ποιος δίνει τα πάντα; Πες μου αυτό που ρωτήθηκες».

«Αυτός που δίνει τροφή δίνει δύναμη· αυτός που δίνει ρούχα δίνει ομορφιά·
Αυτός που δίνει όχημα δίνει ευτυχία· αυτός που δίνει φως δίνει όραση.

Και αυτός που δίνει τα πάντα είναι αυτός που δίνει κατοικία·
Αυτός που δίνει το αθάνατο είναι αυτός που καθοδηγεί στη Διδασκαλία».

3. Η ομιλία για την τροφή

43. «Την τροφή ακριβώς απολαμβάνουν, και οι δύο, θεοί και άνθρωποι·
τότε ποιος είναι εκείνος ο δαίμονας, που δεν απολαμβάνει την τροφή;»

«Αυτοί που τη δίνουν με πίστη, με γαλήνιο νου·
αυτή ακριβώς η τροφή τον ακολουθεί, σε αυτόν τον κόσμο και στον άλλο.

«Για αυτό, αφού απομακρύνει την τσιγκουνιά, ας δίνει δωρεά αυτός που
υπερνικά τον ρύπο·
οι αξιέπαινες πράξεις στον μεταθανάτιο κόσμο, γίνονται υποστήριξη για τα
έμβια όντα».

4. Η ομιλία για τη μία ρίζα

- 44.** «Με μία ρίζα, με δύο στροβιλισμούς, με τρεις ρύπους, με πέντε εξαπλώσεις· Τον ωκεανό με δώδεκα δίνες, την άβυσσο διέβη ο σοφός.»

5. Η ομιλία για τον ανώτερο

- 45.** «Αυτόν με το τέλειο όνομα, που βλέπει το λεπτό νόημα, που δίνει σοφία, μη προσκολλημένο στην κατοικία των ηδονών·
Αυτόν κοιτάζετε, τον παντογνώστη, τον σοφό, τον μεγάλο σοφό που βαδίζει στο ευγενές μονοπάτι».

6. Η ομιλία για την ουράνια νύμφη

- 46.** «Αντηχεί από πλήθος ουράνιων νυμφών, κατοικείται από πλήθος δαιμόνων· το δάσος που ονομάζεται Μοχάνα, πώς θα υπάρξει διέξοδος;»
- «Ευθεία ονομάζεται εκείνη η οδός, άφοβη ονομάζεται εκείνη η κατεύθυνση· το άρμα ονομάζεται αθόρυβο, εξοπλισμένο με τους τροχούς της Διδασκαλίας.
- «Η ντροπή είναι το στήριγμά του, η μνήμη είναι η προστασία του· τη Διδασκαλία εγώ αποκαλώ αμαξηλάτη, με την ορθή άποψη να προπορεύεται.
- «Όποιος έχει τέτοιο όχημα, είτε γυναίκα είτε άνδρας· αυτός πράγματι με αυτό το όχημα, φτάνει κοντά στο Νιμπάνα».

7. Η ομιλία για τον φυτευτή δέντρων

- 47.** «Σε ποιους την ημέρα και τη νύχτα, πάντα η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται; Εδραιωμένοι στη Διδασκαλία, τέλειοι στην ηθική, ποιοι άνθρωποι πηγαίνουν στον παράδεισο;»
- «Αυτοί που φυτεύουν πάρκα, αυτοί που φυτεύουν δάση, όσοι άνθρωποι κατασκευάζουν γέφυρες· και αίθουσες ποτού και πηγάδια, όσοι δίνουν κατοικία.
- Σε αυτούς την ημέρα και τη νύχτα, πάντα η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται· εδραιωμένοι στη Διδασκαλία, τέλειοι στην ηθική, αυτοί οι άνθρωποι πηγαίνουν στον παράδεισο».

8. Η ομιλία για το Τζεταβάνα

- 48.** «Αυτό πράγματι είναι το άλσος του Τζέτα, που συχνάζεται από την Κοινότητα των σοφών· κατοικημένο από τον βασιλιά της Διδασκαλίας, που γεννά χαρά σε μένα.
- «Η πράξη και η αληθινή γνώση και η Διδασκαλία, η ηθική και η άριστη ζωή· με αυτά οι θνητοί εξαγνίζονται, όχι με το σόι ή τον πλούτο.
- «Γι' αυτό ο σοφός άνθρωπος, βλέποντας το καλό του εαυτού του· ως εξετάζει συνετά τη Διδασκαλία, έτσι εκεί εξαγνίζεται.

«Όπως ο Σαριπούττα στη σοφία, στην ηθική και στη γαλήνη·
ακόμη και ένας μοναχός που έχει υπερβεί, αυτό θα ήταν το ανώτατο».

9. Η ομιλία για την τσιγκουνιά

49. «Όσοι εδώ στον κόσμο είναι τσιγκούνηδες, φιλάργυροι, υβριστές·
άνθρωποι που δημιουργούν εμπόδια σε άλλους που δίνουν.

«Ποιο είναι το επακόλουθο για αυτούς, και ποιος ο επόμενος κόσμος·
Ερχόμενοι να ρωτήσουμε τον Ευλογημένο, πώς να το γνωρίσουμε εμείς;»

«Όσοι εδώ στον κόσμο είναι τσιγκούνηδες, φιλάργυροι, υβριστές·
άνθρωποι που δημιουργούν εμπόδια σε άλλους που δίνουν.

«Στην κόλαση, στο ζωικό βασίλειο, στον κόσμο του Γιάμα επαναγεννιούνται·
αν έρθουν σε ανθρώπινη ύπαρξη, σε φτωχή οικογένεια γεννιούνται.

«Ρούχο, τροφή, απόλαυση, παιχνίδι, όπου με δυσκολία αποκτώνται·
από άλλους ελπίζουν οι ανόητοι, αλλά ούτε αυτό δεν αποκτούν·
στην παρούσα ζωή αυτό είναι το επακόλουθο, και στον επόμενο κόσμο
κακότυχος προορισμός».

«Έτσι αυτό το κατανοούμε, κάτι άλλο ρωτάμε, Γκόταμα·
όσοι εδώ έχοντας αποκτήσει ανθρώπινη ύπαρξη, είναι γενναιόδωροι, χωρίς
τσιγκουνιά.

«Με πίστη στον Βούδα και στη Διδασκαλία, και στην Κοινότητα με έντονο
σεβασμό·
ποιο είναι το επακόλουθο για αυτούς, και ποιος ο επόμενος κόσμος·
Ερχόμενοι να ρωτήσουμε τον Ευλογημένο, πώς να το γνωρίσουμε εμείς;»

«Όσοι εδώ έχοντας αποκτήσει ανθρώπινη ύπαρξη, είναι γενναιόδωροι, χωρίς
τσιγκουνιά·
με πίστη στον Βούδα και στη Διδασκαλία, και στην Κοινότητα με έντονο
σεβασμό·
αυτοί λάμπουν στους ευδαιμονικούς κόσμους, όπου επαναγεννιούνται.

«Αν έρθουν σε ανθρώπινη ύπαρξη, σε πλούσια οικογένεια γεννιούνται·
ρούχο, τροφή, απόλαυση, παιχνίδι, όπου χωρίς δυσκολία αποκτώνται.

«Στα αγαθά που συγκεντρώθηκαν από άλλους, σαν κυρίαρχοι χαίρονται·
στην παρούσα ζωή αυτό είναι το επακόλουθο, και στον επόμενο κόσμο
καλότυχος προορισμός».

10. Η ομιλία για τον Γκατίκαρα

50. «Στην Αβίχα αναγεννήθηκαν, απελευθερωμένοι επτά μοναχοί·
με εξαλειμμένο πάθος και μίσος, έχουν διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο».

«Ποιοι είναι αυτοί που διέβησαν το βάλτο, το βασίλειο του θανάτου τόσο
δύσκολο να διαβεί;

Ποιοι αφήνοντας το ανθρώπινο σώμα, ξεπέρασαν τις θεϊκές δεσμεύσεις;»

«Ο Ουπάκα και ο Παλαγκάντα, και ο Πουκκουσάτι, αυτοί οι τρεις· ο Μπαντίγια και ο Κχαντάντεβα, και ο Μπαχουράγγι και ο Σινγκίγια· αυτοί αφήνοντας το ανθρώπινο σώμα, ξεπέρασαν τις θεϊκές δεσμεύσεις».

«Επιδέξια μιλάς γι' αυτούς, που εγκατέλειψαν τις παγίδες του Μάρα· τίνος τη Διδασκαλία γνωρίζοντας, έκοψαν τα δεσμά της ύπαρξης;»

«Όχι αλλού παρά από τον Ευλογημένο, όχι αλλού παρά από τη Διδαχή σου· του οποίου τη Διδασκαλία γνωρίζοντας, έκοψαν τα δεσμά της ύπαρξης».

«Όπου η νοητικότητα και η υλικότητα, παύουν εντελώς· αυτή τη Διδασκαλία σου γνωρίζοντας εδώ, έκοψαν τα δεσμά της ύπαρξης».

«Βαθιά ομιλία μιλάς, δύσκολη να κατανοηθεί, πολύ δύσκολη να συλληφθεί· τίνος τη Διδασκαλία γνωρίζοντας, μιλάς τέτοια ομιλία;»

«Αγγειοπλάστης ήμουν παλιά, στη Βεκαλίνγκα κατασκευαστής δοχείων· φροντιστής μητέρας και πατέρα ήμουν, λαϊκός ακόλουθος του Κάσσαπα».

«Απέχοντας από τη συνουσία, ασκούμενος στην άγια ζωή, πνευματικός· ήμουν συγχωριανός σου, ήμουν παλιά φίλος σου».

«Εγώ αυτούς τους γνωρίζω, τους επτά απελευθερωμένους μοναχούς· με εξαλειμμένο πάθος και μίσος, που έχουν διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο».

«Έτσι ήταν τότε, όπως λες, Μπαγγάβα· αγγειοπλάστης ήσουν παλιά, στη Βεκαλίνγκα κατασκευαστής δοχείων·

φροντιστής μητέρας και πατέρα ήσουν, λαϊκός ακόλουθος του Κάσσαπα· «Απέχοντας από τη συνουσία, ασκούμενος στην άγια ζωή, πνευματικός· ήσουν συγχωριανός μου, ήσουν παλιά φίλος μου».

«Έτσι ήταν η συνάντηση παλιών συντρόφων· και των δύο με αναπτυγμένο εαυτό, που φέρουν το τελευταίο σώμα».

Το κεφάλαιο της φωτιάς είναι το πέμπτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Το φλεγόμενο, τι δίνει, η τροφή, η μία ρίζα, το ανώτερο·
Η νύμφη, το δάσος, η φύτευση, αυτό, με τσιγκουνιά ο Γκατίκαρα.

6. Το κεφάλαιο για το γήρας

1. Η ομιλία για τα γηρατειά

- 51.** «Τι είναι καλό μέχρι τα γηρατειά, τι είναι καλό όταν είναι εδραιωμένο; Τι είναι το κόσμημα των ανθρώπων, τι είναι δύσκολο να αρπαχτεί από κλέφτες;»

«Η ηθική είναι καλή μέχρι τα γηρατειά, η πίστη είναι καλή όταν είναι εδραιωμένη·
η σοφία είναι το κόσμημα των ανθρώπων, η αξιέπαινη πράξη είναι δύσκολο να αρπαχτεί από κλέφτες».

2. Η ομιλία για το αγέραςτο

- 52.** «Τι είναι καλό χωρίς γήρανση, τι είναι καλό όταν είναι καθορισμένο;
Τι είναι το κόσμημα των ανθρώπων, τι δεν μπορεί να αρπαχτεί από κλέφτες;»

«Η ηθική είναι καλή χωρίς γήρανση, η πίστη είναι καλή όταν είναι καθορισμένη·
η σοφία είναι το κόσμημα των ανθρώπων, η αξιέπαινη πράξη δεν μπορεί να αρπαχτεί από κλέφτες».

3. Η ομιλία για τον φίλο

- 53.** «Ποιος είναι φίλος αυτού που ταξιδεύει, ποιος είναι φίλος στο δικό του σπίτι;
Ποιος είναι φίλος αυτού που έχει ανάγκη, ποιος είναι φίλος για τη μελλοντική ζωή;»

«Το καραβάνι είναι φίλος αυτού που ταξιδεύει, η μητέρα είναι φίλος στο δικό του σπίτι·

Ο σύντροφος αυτού που έχει ανάγκη, γίνεται φίλος ξανά και ξανά·

Οι αξιέπαινες πράξεις που έκανε κανείς ο ίδιος, αυτές είναι φίλος για τη μελλοντική ζωή».

4. Η ομιλία για το θέμα

- 54.** «Τι είναι το θεμέλιο των ανθρώπων, τι είναι εδώ ο ύψιστος φίλος;
Από τι ζουν τα όντα, όσα έμβια εξαρτώνται από τη γη;»

«Οι γιοι είναι το θεμέλιο των ανθρώπων, και η σύζυγος είναι ο ύψιστος φίλος·
Από τη βροχή ζουν τα όντα, όσα έμβια εξαρτώνται από τη γη».

5. Η πρώτη ομιλία για τον άνθρωπο

- 55.** «Τι γεννά τον άνθρωπο, τι τρέχει εδώ κι εκεί για αυτόν;
Τι εισήλθε στον κύκλο των επαναγεννήσεων, τι είναι ο μεγάλος φόβος του;»

«Η επιθυμία γεννά τον άνθρωπο, ο νους του τρέχει εδώ κι εκεί·

Το ον εισήλθε στον κύκλο των επαναγεννήσεων, η δυστυχία είναι ο μεγάλος φόβος του».

6. Η δεύτερη ομιλία για τον άνθρωπο

- 56.** «Τι γεννά τον άνθρωπο, τι τρέχει εδώ κι εκεί για αυτόν;
Τι εισήλθε στον κύκλο των επαναγεννήσεων, από τι δεν απελευθερώνεται;»

«Η επιθυμία γεννά τον άνθρωπο, ο νους του τρέχει εδώ κι εκεί·

Το ον εισήλθε στον κύκλο των επαναγεννήσεων, από τη δυστυχία δεν απελευθερώνεται».

7. Η τρίτη ομιλία για τον άνθρωπο

- 57.** «Τι γεννά τον άνθρωπο, τι τρέχει εδώ κι εκεί για αυτόν;
Τι εισήλθε στον κύκλο των επαναγεννήσεων, τι είναι ο τελικός σκοπός του;»

«Η επιθυμία γεννά τον άνθρωπο, ο νους του τρέχει εδώ κι εκεί·
Το ον εισήλθε στον κύκλο των επαναγεννήσεων, η πράξη είναι ο τελικός σκοπός του».

8. Η ομιλία για τον παράδρομο

- 58.** «Τι είναι ο παράδρομος που διδάχθηκε, τι είναι η φθορά νύχτας και ημέρας;
Τι είναι ο ρύπος της άγιας ζωής, τι είναι το λουτρό χωρίς νερό;»

«Η λαγνεία είναι ο παράδρομος που διδάχθηκε, η ηλικία είναι η φθορά νύχτας και ημέρας·
Η γυναίκα είναι ο ρύπος της άγιας ζωής, σε αυτήν προσκολλάται η γενιά·
Ο αυστηρός ασκητισμός και η άγια ζωή, αυτό είναι το λουτρό χωρίς νερό».

9. Η δεύτερη ομιλία

- 59.** «Τι γίνεται σύντροφος του ανθρώπου, τι τον καθοδηγεί;
Σε τι αφοσιωμένος ο θνητός, απελευθερώνεται από κάθε δυστυχία;»

«Η πίστη γίνεται σύντροφος του ανθρώπου, η σοφία τον καθοδηγεί·
αφοσιωμένος στη Νιμπάνα ο θνητός, απελευθερώνεται από κάθε δυστυχία.»

10. Η ομιλία για τον ποιητή

- 60.** «Τι είναι η πηγή των στροφών, τι είναι η έκφρασή τους;
Σε τι βασίζονται οι στροφές, τι είναι η κατοικία των στροφών;»

«Το μέτρο είναι η πηγή των στροφών, τα γράμματα είναι η έκφρασή τους·
Στο όνομα βασίζονται οι στροφές, ο ποιητής είναι η κατοικία των στροφών».

Το κεφάλαιο για το γήρας είναι το έκτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Γήρας, χωρίς γήρανση, φίλος, θεμέλιο, τρία, άνθρωποι και·
Παράδρομος και δεύτερο και, με τον ποιητή συμπληρώθηκε το κεφάλαιο.

7. Το κεφάλαιο για την υπερίσχυση

1. Η ομιλία για το όνομα

- 61.** «Τι υπερισχύει όλων, από τι δεν υπάρχει κάτι ανώτερο;
Σε ποιο ένα πράγμα όλα υποτάσσονται;»

«Το όνομα υπερισχύει όλων, από το όνομα δεν υπάρχει κάτι ανώτερο·
στο όνομα, αυτό το ένα πράγμα, όλα υποτάσσονται».

2. Η ομιλία για τη συνείδηση

- 62.** «Από τι οδηγείται ο κόσμος, από τι παρασύρεται;
Σε ποιο ένα πράγμα όλα υποτάσσονται;»

«Από τη συνείδηση οδηγείται ο κόσμος, από τη συνείδηση παρασύρεται·
στη συνείδηση, το ένα πράγμα, όλα υποτάσσονται.»

3. Η ομιλία για την επιθυμία

- 63.** «Από τι οδηγείται ο κόσμος, από τι παρασύρεται;
Σε ποιο ένα πράγμα όλα υποτάσσονται;»

«Από την επιθυμία οδηγείται ο κόσμος, από την επιθυμία παρασύρεται·
Στην επιθυμία, αυτό το ένα πράγμα, όλα υποτάσσονται.»

4. Η ομιλία για τον νοητικό δεσμό

- 64.** «Τι είναι ο νοητικός δεσμός του κόσμου, τι είναι η εξέτασή του;
Με την εγκατάλειψη τίνος, λέγεται Νιμπάνα;»

«Η απόλαυση είναι ο νοητικός δεσμός του κόσμου, ο λογισμός είναι η εξέτασή του·
Με την εγκατάλειψη της επιθυμίας, λέγεται Νιμπάνα.»

5. Η ομιλία για τον δεσμό

- 65.** «Τι είναι ο δεσμός του κόσμου, τι είναι η εξέτασή του;
Με την εγκατάλειψη τίνος, κόβει κανείς όλα τα δεσμά;»

«Η απόλαυση είναι ο δεσμός του κόσμου, ο λογισμός είναι η εξέτασή του·
Με την εγκατάλειψη της επιθυμίας, κόβει κανείς όλα τα δεσμά.»

6. Η ομιλία για τον αυτοκαταστραμμένο

- 66.** «Από τι πλήττεται ο κόσμος, από τι περιστοιχίζεται;
Από ποιο βέλος διαπερνάται, από τι καπνίζει πάντα;»

«Από τον θάνατο πλήττεται ο κόσμος, από το γήρας περιστοιχίζεται·
Από το βέλος της επιθυμίας διαπερνάται, από τον πόθο καπνίζει πάντα.»

7. Η ομιλία για το παγιδευμένο

- 67.** «Από τι ανυψώνεται ο κόσμος, από τι περιστοιχίζεται;
Από τι κλείνεται ο κόσμος, σε τι είναι εδραιωμένος ο κόσμος;»

«Από την επιθυμία ανυψώνεται ο κόσμος, από το γήρας περιστοιχίζεται·
Από τον θάνατο κλείνεται ο κόσμος, στη δυστυχία είναι εδραιωμένος ο κόσμος.»

8. Η ομιλία για το κλεισμένο

- 68.** «Από τι κλείνεται ο κόσμος, σε τι είναι εδραιωμένος ο κόσμος;
Από τι ανυψώνεται ο κόσμος, από τι περιστοιχίζεται;»

«Από τον θάνατο κλείνεται ο κόσμος, στη δυστυχία είναι εδραιωμένος ο κόσμος·

Από την επιθυμία ανυψώνεται ο κόσμος, από το γήρας περιστοιχίζεται.»

9. Η ομιλία για την επιθυμία

- 69.** «Από τι δεσμεύεται ο κόσμος, με την απομάκρυνση τίνος απελευθερώνεται; Με την εγκατάλειψη τίνος, κόβει κανείς όλα τα δεσμά;»

«Από την επιθυμία δεσμεύεται ο κόσμος, με την απομάκρυνση της επιθυμίας απελευθερώνεται·

Με την εγκατάλειψη της επιθυμίας, κόβει κανείς όλα τα δεσμά.»

10. Η ομιλία για τον κόσμο

- 70.** «Σε τι ο κόσμος γεννήθηκε, σε τι κάνει οικειότητα; Σε τι ο κόσμος προσκολλάται, σε τι ο κόσμος ταλαιπωρείται;»

«Στα έξι ο κόσμος γεννήθηκε, στα έξι κάνει οικειότητα·

Στα έξι ακριβώς προσκολλάται, στα έξι ο κόσμος ταλαιπωρείται.»

Το κεφάλαιο της περιόδου είναι το έβδομο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Όνομα και συνείδηση και επιθυμία, και νοητικός δεσμός και δεσμά·
χτυπημένος, τρυπημένος, κλεισμένος, επιθυμία, με τον κόσμο αυτά τα δέκα.

8. Το κεφάλαιο για τη θανάτωση

1. Η ομιλία για τη θανάτωση

- 71.** Προέλευση στη Σαβάττχι. Στεκόμενη στο πλάι, εκείνη η θεότητα απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

«Τι αφού κόψει κοιμάται ευτυχισμένος, τι αφού κόψει δεν θλίβεται;

Ποιου ενός πράγματος τη θανάτωση εγκρίνεις, Γκόταμα;»

«Την οργή αφού κόψει κοιμάται ευτυχισμένος, την οργή αφού κόψει δεν θλίβεται·

της οργής με τη δηλητηριώδη ρίζα, με τη γλυκιά κορυφή, θεότητα·

τη θανάτωση οι ευγενείς επαινούν, διότι αφού την κόψει δεν θλίβεται.»

2. Η ομιλία για το άρμα

- 72.** «Τι είναι το διακριτικό σημάδι του άρματος, τι είναι το διακριτικό σημάδι της φωτιάς;

Τι είναι το διακριτικό σημάδι του βασιλείου, τι είναι το διακριτικό σημάδι της γυναίκας;»

«Η σημαία είναι το διακριτικό σημάδι του άρματος, ο καπνός είναι το διακριτικό σημάδι της φωτιάς·

Ο βασιλιάς είναι το διακριτικό σημάδι του βασιλείου, ο σύζυγος είναι το διακριτικό σημάδι της γυναίκας».

3. Η ομιλία για τον πλούτο

73. «Τι είναι εδώ η ανώτερη περιουσία του ανθρώπου, τι καλά ασκημένο φέρνει ευτυχία;

Τι πράγματι είναι η πιο γλυκιά από τις γεύσεις, ποιον τρόπο ζωής λένε ότι είναι ο ανώτερος;»

«Η πίστη εδώ είναι η ανώτερη περιουσία του ανθρώπου, η Διδασκαλία καλά ασκημένη φέρνει ευτυχία·

η αλήθεια πράγματι είναι η πιο γλυκιά από τις γεύσεις, τη ζωή με σοφία λένε ότι είναι η ανώτερη».

4. Η ομιλία για τη βροχή

74. «Τι είναι το ανώτερο από αυτά που ανεβαίνουν, τι είναι το άριστο από αυτά που κατεβαίνουν;

Τι είναι το άριστο από αυτά που βαδίζουν, τι είναι το άριστο από αυτά που μιλούν;»

«Ο σπόρος είναι το ανώτερο από αυτά που ανεβαίνουν, η βροχή είναι η άριστη από αυτά που κατεβαίνουν·

Οι αγελάδες είναι οι άριστες από αυτά που βαδίζουν, ο γιος είναι ο άριστος από αυτά που μιλούν».

«Η αληθινή γνώση είναι η ανώτερη από αυτά που ανεβαίνουν, η άγνοια είναι η άριστη από αυτά που κατεβαίνουν·

Η Κοινότητα είναι η άριστη από αυτά που βαδίζουν, ο Βούδας είναι ο άριστος από αυτά που μιλούν».

5. Η ομιλία για τους φοβισμένους

75. «Από τι εδώ φοβάται το πολυάριθμο πλήθος, και η οδός που διδάχθηκε με πολλά επίπεδα;

Σε ρωτώ, Γκόταμα ευρείας σοφίας, σε τι εδραιωμένος δεν θα φοβόταν τον μεταθανάτιο κόσμο;»

«Κατευθύνοντας ορθά την ομιλία και τον νου, μη κάνοντας κακά με το σώμα·

κατοικώντας σε σπίτι με άφθονο φαγητό και ποτό, πιστός, ευγενικός, μοιραζόμενος, γενναιόδωρος·

εδραιωμένος σε αυτές τις τέσσερις αρχές,

εδραιωμένος στη Διδασκαλία δεν θα φοβόταν τον μεταθανάτιο κόσμο.»

6. Η ομιλία για αυτό που δεν γερνά

76. «Τι γερνά, τι δεν γερνά, τι ονομάζεται παράδρομος;

Τι είναι το εμπόδιο των νοητικών καταστάσεων, τι είναι η φθορά νύχτας και ημέρας;

Τι είναι ο ρύπος της άγιας ζωής, τι είναι το λουτρό χωρίς νερό;

Πόσες τρύπες στον κόσμο, όπου η περιουσία δεν παραμένει;
Ερχόμενοι να ρωτήσουμε τον Ευλογημένο, πώς να το γνωρίσουμε εμείς;»

«Η υλική μορφή των θνητών γερνά, το όνομα και το σόι δεν γερνά·
Η λαγνεία ονομάζεται παράδρομος.

Η απληστία είναι το εμπόδιο των νοητικών καταστάσεων, η ηλικία είναι η φθορά νύχτας και ημέρας·
Η γυναίκα είναι ο ρύπος της άγιας ζωής, σε αυτήν προσκολλάται η γενιά·
Ο αυστηρός ασκητισμός και η άγια ζωή, αυτό είναι το λουτρό χωρίς νερό.

Έξι τρύπες στον κόσμο, όπου η περιουσία δεν παραμένει·
Η τεμπελιά και η αμέλεια, η έλλειψη εργατικότητας, η έλλειψη αυτοελέγχου·
Ο ύπνος και ο λήθαργος, αυτές οι έξι τρύπες, εντελώς αυτές να αποφύγει».

7. Η ομιλία για την κυριαρχία

- 77.** «Τι είναι η κυριαρχία στον κόσμο, τι είναι το ύψιστο των αγαθών;
Τι είναι ο ρύπος του μαχαιριού στον κόσμο, τι είναι η πληγή στον κόσμο;

Ποιον που αρπάζει εμποδίζουν, και ποιος που αρπάζει είναι αγαπητός;
Ποιον που έρχεται ξανά και ξανά, οι σοφοί απολαμβάνουν;»

«Η εξουσία είναι η κυριαρχία στον κόσμο, η γυναίκα είναι το ύψιστο των αγαθών·
Η οργή είναι ο ρύπος του μαχαιριού στον κόσμο, οι κλέφτες είναι η πληγή στον κόσμο.

Τον κλέφτη που αρπάζει εμποδίζουν, ο ασκητής που αρπάζει είναι αγαπητός·
Τον ασκητή που έρχεται ξανά και ξανά, οι σοφοί απολαμβάνουν».

8. Η ομιλία για την ηδονή

- 78.** «Επιθυμώντας τι σκοπό δεν θα έδινε, τι ο θνητός δεν θα εγκατέλειπε;
Τι καλό θα έπρεπε να εκφέρει, και τι κακόβουλο να μην αφήνει να βγει;»

«Τον εαυτό του δεν θα έδινε ο άνθρωπος, τον εαυτό του δεν θα εγκατέλειπε·
καλή ομιλία θα έπρεπε να εκφέρει, και κακόβουλη να μην αφήνει να βγει».

9. Η ομιλία για τα εφόδια

- 79.** «Τι εξασφαλίζει τα εφόδια, τι είναι ο τόπος διαμονής των πλούτων;
Τι παρασύρει τον άνθρωπο, τι είναι δύσκολο να εγκαταλειφθεί στον κόσμο;
Σε τι είναι δέσμια τα πολλά όντα, όπως το πουλί στην παγίδα;»

«Η πίστη εξασφαλίζει τα εφόδια, η ευημερία είναι ο τόπος διαμονής των πλούτων·
Η επιθυμία παρασύρει τον άνθρωπο, η επιθυμία είναι δύσκολο να εγκαταλειφθεί στον κόσμο·

Δέσμια στην επιθυμία τα πολλά όντα, όπως το πουλί στην παγίδα».

10. Η ομιλία για το φως

80. «Τι είναι το φως στον κόσμο, τι είναι ο ξύπνιος στον κόσμο;
Τι είναι σύντροφος στην εργασία αυτών που ζουν μαζί, τι είναι ο τρόπος ζωής του;

«Τι τρέφει τον τεμπέλη και τον εργατικό, όπως μητέρα τον γιο της;
Από τι ζουν τα όντα, όσα έμβια εξαρτώνται από τη γη;»

«Η σοφία είναι το φως στον κόσμο, η μνήμη είναι ο ξύπνιος στον κόσμο·
Οι αγγελάδες είναι σύντροφοι στην εργασία αυτών που ζουν μαζί, το άροτρο είναι ο τρόπος ζωής του.

«Η βροχή τρέφει τον τεμπέλη και τον εργατικό, όπως μητέρα τον γιο της·
Από τη βροχή ζουν τα όντα, όσα έμβια εξαρτώνται από τη γη».

11. Ομιλία για τη μη-διαμάχη

81. «Ποιοι εδώ είναι χωρίς διαμάχη στον κόσμο, ποιων η βιωμένη ζωή δεν χάνεται;
Ποιοι εδώ κατανοούν πλήρως την επιθυμία, ποιων η ελευθερία είναι για πάντα.

«Ποιον η μητέρα, ο πατέρας, ο αδελφός, προσκυνούν αυτόν που είναι εδραιωμένος;
Ποιον εδώ κατώτερο στη γέννηση, αποδίδουν σεβασμό οι πολεμιστές;»

«Οι ασκητές εδώ είναι χωρίς διαμάχη στον κόσμο, των ασκητών η βιωμένη ζωή δεν χάνεται·
Οι ασκητές κατανοούν πλήρως την επιθυμία, των ασκητών η ελευθερία είναι για πάντα.

«Τον ασκητή η μητέρα, ο πατέρας, ο αδελφός, προσκυνούν αυτόν που είναι εδραιωμένος·
Τον ασκητή εδώ κατώτερο στη γέννηση, αποδίδουν σεβασμό οι πολεμιστές».

Το κεφάλαιο του κόσμου είναι το όγδοο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Αφού κόψει, το άρμα και τη συνείδηση, η βροχή, φοβισμένος, δεν γερνάει·
Ο κύριος, η ηδονή, τα εφόδια, το φως και με τη μη-διαμάχη.

Η συλλογή των θεοτήτων ολοκληρώθηκε.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών. 1. Το βιβλίο με τους στίχους. 1. Συνδεδεμένες ομιλίες με Θεότητες έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org